

[Justitsministeren.]

at dette Ønske imødekommes, og dette er da ogsaa tiltraadt af det høje Landsting. Lovforslaget gaar ud paa, at der vedvarende skal kunne være 1 overtallig Dommer indtil Udgangen af 1932. Til den Tid maa man bestemt forvente, at det store Lovforslag om Ændringer i Retsplejen, som er forelagt for dette høje Ting og af dette henvist til Udvalg, vil være ophøjet til Lov, og en ny Ordning vil da være truffet paa dette Omraade. Jeg skal, som sagt, anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og forhaabentlig ogsaa hurtige Behandling.

Pürschel: Jeg vil tillade mig at gøre nogle ganske korte Bemærkninger til dette Lovforslag. I Øjeblikket er det jo saaledes, at Justitsministeriet har Bemyndigelse til at konstituere indtil 3 Dommere, Ministeriet har ingen Pligt til at gøre det; og derfor kan jeg egentlig ikke rigtig forstaa, at man ikke fortsætter med den Ordning, man har. Det er den ene Side af Sagen. Og naar jeg ikke kan forstaa det, er det, fordi man ved det Lovforslag, der ligger paa Tingets Bord — det store Forslag —, stiller Forslag om, at Ministeriet skal være bemyndiget til indtil 1936 at konstituere 5 Dommere. Jeg vilde jo finde det ret rimeligt, om man havde Muligheden for, om jeg saa maa sige, at forberede dette lidt ved at skifte med Konstitutioner, saa man ikke til den Tid skulde tage 5 ganske uprøvede, men havde kunnet prøve sig noget frem, fordi disse 5 eventuelt kunde paaregnes at komme til at sidde der i længere Tid.

Dernæst vil jeg gerne sige et Par Ord om det Ræsonnement, der er stillet op fra Østre Landsrets Side. Det falder i to Dele, hvoraf den ene henviser til, at det er nødvendigt at have en overtallig Dommer til de 6 Afdelinger, fordi der kan indtræffe Sygdom o. s. v.

For det første gælder dette Ræsonnement efter min Mening lige saa fuldt for Vestre Landsrets Vedkommende. Der har man ganske vist, det indrømmer jeg, den Margin, at Afdelingerne derovre maaske ikke er saa stærkt optaget som de i Østre Landsret, og derfor kan det maaske undværes. Men jeg kan dog ikke se andet — der har jo ogsaa i Vestre Landsret været en Del Sygelighed — end, at man kunde komme til at køre fast ogsaa derovre. Ogsaa af den Grund forstaaer jeg ikke rigtig, at man begrænser sig til den ene.

Ræsonnementet fra Østre Landsret fører strengt taget til, at man skal have en fast Dommer mere i Retten, og ikke til, at man til Stadighed skal have en konstitueret. Det er dette, jeg beder den højtærede Minister at overveje, og hvis Ræsonnementet er rigtigt — og det tror jeg, det er —, at der indenfor Østre Landsret til Stadighed vil være Brug for ikke 18, men 19 Dommere, saa bør dette konsekvent føre til, efter den Betragtning, man i det hele har, at der ansættes 19, og det beder jeg altsaa overvejet.

Det andet Ræsonnement henviser til det meget Arbejde, der er for Tiden. Der vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at der ikke er nogen som helst Udsigt til, at dette i de nærmeste Aar skal gaa ned, fordi det er en Kendsgerning, at økonomiske Nedgangstider altid fører til flere Processer, og derfor maa det ventes, at Processernes Antal vil stige.

Naar Vestre Landsrets Præsident, som jeg gaar ud fra ogsaa er spurgt — om end det ikke er refereret her —, ikke har ment at behøve nogen konstitueret derovre, er det for mig et Vidnesbyrd om Rigtigheden af, hvad Præsidenten derovre i sin Tid sagde, at denne Ret med sit nuværende Dommerantal vilde være i Stand til uden Vanskelighed at tage ogsaa de sønderjydske Sager. Denne Omstændighed finder jeg Anledning til at understrege, fordi jeg altid har hørt til dem, der mente, at det var rigtigt at ophæve Søndre Landsret, overfor Betragtninger af anden Art, der er gjort gældende her i Tinget.

Justitsministeren (Zahle): I en Situation som den, vi er i, hvor en ny Ordning af Retsplejen i vidt Omfang vil træde i Kraft allerede den 1. Januar 1933, maa jeg dog anse det for rigtigst, at den Dommer udover de 18, som der her er stillet Forslag om, bliver konstitueret og ikke ansat som fast Dommer.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Ja, saa vil jeg blot henstille til Justitsministeriets Overvejelse — jeg ønsker jo ikke, at det skal ske paa staaende Fod —, om ikke det vil være rigtigere til sin Tid i den Lov, vi nu har, at faa stillet Forslag om en Forøgelse af Dommernes Antal med een, og saa en Beføjelse til at konstituere 4. Det vilde jeg finde var en rimeligere Fordeling.